

सं वत्, व्य. वत्सरः । इत्यमरः ॥ अधुना विक्रि-
मादित्यराजवत्सरः सं वत् इति ख्यातः ॥ (स्त्री
भूमिविशेषः । यथा, वाजसनेयसंहितायाम् ।
११ । १२ ।

“वरिष्ठामनु संवत्म् ।”

“वन सन्ध्यां स वन्यते सम्यगभ्यन्ते वृद्धराश्यां
मेव्यते इति सं वत् स पूर्वस्य वनतेः क्विप्येतत्पम्
वृत्खननयोग्या भूमिः सं वत् । सा च पक्षाणां च
भावेनातिप्रशस्त्या हरिष्ठे लुच्यते ।” इति तद्-
भाष्यम् ॥ * ॥ सं ग्रामः । इति निघण्टुः । २ । १० ॥
सं वत्सरः, पुं, (सं वसन्ति ऋतवो यत्र । सं + वस
निवासे + “सं पूर्वात् चित् ।” उणा० ३ । ७२ ।
इति तत्सरः । इत्यमरः ॥ “संवसन्ति
ऋतवो अत्र सं वत्सरः वस ऋी निवासे
नास्तीति सरः सस्य त । सं वदति भावान्
इति वदो रूपावा ।” इति भरतः ॥ पञ्चविध-
वत्सरान्तगतप्रथमवत्सरः । यथा—
“शकाद्वात् पञ्चभिः शेषात् समाद्यादिषु वत्-
सराः ।

परीदानपूर्वाच्च तयोदापूर्वका मताः ॥
संवत्सरादिफलं विष्णुधर्मोत्तरे ।
“संवत्सरे तथा दानं तिलस्य च महाफलम् ।
परिपूर्वं तथा दानं यवानाञ्च हि जित्तमाः ॥
इदापूर्व्यं च वस्त्राणां धान्यानाञ्चानुपूर्व्यकं ।
उदासंवत्सरे दानं रजतस्य महाफलम् ॥
ज्योतिर्विद्विदस्त्रिभ्यः मध्यात् प्रभवादेश्च सन्धवम्
जसुस्तद्दत्तं समाद्यादिवर्षाणामपि सन्धवम् ॥”
इति मलमासतत्त्वम् ॥

संवदनं, स्त्री, (सं + वद् + ल्युट् ।) आलोचनम् ।
वशीकरणम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, महा-
भारते । ३ । २३२ । ५७ ।
“एतज्जानामाहं कर्तुं भर्तुः सं वदनं महत् ।
अमत्स्त्रीणां समाचारं नाहं कुर्यान्न कामये ॥”
सं वादः । इति हेमचन्द्रः ॥

संवदना, स्त्री, सं वदनम् । वशक्रिया । यथा ।
मणिमन्त्रौषधेर्वशीकरणं सं वदनम् । सं पूर्वां
वदिवशीकरणे भावेऽनट् । सं वदना चेति
केचित् । कारणेऽनटि वशक्रियासाधने मणि-
मन्त्रादावपि । जयश्रियः सं वदनं यतस्तदिति
रघुः । सं चलनमिति पाठान्तरम् इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥

संवननं, स्त्री, (सं + वन + ल्युट् ।) सं वदनम् ।
इत्यमरटीकायां रामायणम् ॥ (यथा, कथा-
सरित्सागरे । ३४ । १६८ ।
“हृदयानुप्रवेशो हि प्रभोः संवननं महत् ॥”
संवरं, स्त्री, (सं + वृ + “अहहृदनिश्चिगमश्च ।”
२ । ३ । ५८ । इति अप् ।) जलम् । बौद्धमत-
विशेषः । इति केचित् ॥ रभसे सकारमध्य-
पाठः । तत्र सन्ध्यातोररप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

संवरः, पुं, दैत्यविशेषः । मत्स्यविशेषः । हरिण-
विशेषः । इति केचित् ॥ रभसकोषं सस्वर इति
पाठः ॥ (काचित् शस्वर इति च दृश्यते ॥)

संवर्त्तः, पुं, (सं + वृत् + घञ् ।) प्रलयः । इत्य-
मरः ॥ (यथा, भागवते । ८ । १५ । २६ ।
“दृष्ट्विदं दिशो दिग्भिः संवर्त्तान्निरिवो-
ल्यितः ॥”)

सुनिविशेषः । (यथा, मार्कण्डेये । १३० । १११ ।
“ऋत्विक् तस्य तु संवर्त्ता बभूवाङ्गिरसः सुतः ।
भ्राता हृष्टस्यतेर्विप्र महात्मा तपसां निधिः ॥”
अयं हि धर्मशास्त्रप्रयोजकानामन्यतमः ॥)
कर्षफलवृक्षः । इति मेदिनी ॥ मेघः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, हरिवंशे । १२० । १८० ।
“शुशुवे समृद्धान् शब्दः संवर्त्तनिन्दो यथा ॥”)
मेघनायकावशेषः । तस्य विवरणं यथा,—
“त्रियुते शाकवर्षे तु चतुर्भिः शेषिते क्रमात् ।
आवर्त्तं विहि संवर्त्तं पुष्करं द्रोणमम्बुदम् ॥
आवर्त्तो निर्जलो मेघः संवर्त्तश्च बह्मदकः ।
पुष्करो दुष्करजलो द्रोणः शस्यप्रपूरकः ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

संपूर्व्यकान्तःस्वकारादिद्वतधातोः घञप्रत्ययेन
निष्पन्नत्वादानुस्वारमध्यः । सकारमध्योऽप्य-
यम् ॥

संवर्त्तकः, पुं, (सं वर्त्तयतीति सं + वृत् + णिच्
खल् ।) बलदेवः । इति शब्दरत्नावली ॥ बल-
देवस्य लाङ्गलम् । बडवानलः । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, भागवते । १२ । ४ । ८ ।
“ततः संवर्त्तको वङ्गिः सङ्कर्षणमुखीत्यतः ।
दृष्ट्वनिलवेगोत्थः शून्यान् भूधिवरानथ ॥”)

संवर्त्तको, [न्] पुं, (सं वर्त्तकोऽस्यास्तीति ।
इतिः ।) बलदेवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
संवात्तः, स्त्री, (सं वत्तं कृत्वा णेति ।) सं + वृत् +
“हृपिषिकृतीति ।” उणा० ४ ।
११८ । इति इन् ।) संवर्त्तिका । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥

संवर्त्तिका, स्त्री, पञ्चस्य केशरसमोपखट्वलम् ।
इत्यमरः ॥ पञ्चादीनां जटिकाकारे नववत्
इत्यन्थे । सम्यक् वर्त्तते वर्त्तते इति संवर्त्तिका
णकः । संवर्त्तयति वेष्टयतीति वा नास्तीति इ-
प्रत्यये संवर्त्तरपि । संवर्त्तनवपत्रिकेति वोपा-
लितः । पाञ्चोषादीति ईपि संवर्त्ता च अतः
क्षार्थे के संवर्त्तिका । सामान्यनूतनपत्रेऽपि
संवर्त्तकेति हृड्घञ्चन्द्रः ॥ दलमात्रे च संवर्त्ति-
केति मधुः । कुर्वाणा समकोचयद्दृशयताम्य-
भोजसंवर्त्तिकेति मुरारिः । इति भरतः ॥

संवर्द्धकः, त्रि, (सं वर्द्धयतीति । सं + वृद्ध् +
णिच् + खल् ।) सं वर्द्धनकारो । इति हेमचन्द्रः ॥
सं वर्द्धनं, स्त्री, (सं + वृद्ध् + ल्युट् ।) समाग्-
हृदिः । सन्दौपनम् । सं पूर्वहृदधातारणट्प्रत्य-
येन निष्पन्नम् ॥ (यथा, महाभा । १ । १६ । ३ । १०१ ।
“पुरुषः स विभुः कर्त्ता सर्वभूतापतामश्च ।
धर्मसं वर्द्धनार्थाय प्रयत्नोऽन्धकहृषिषु ॥”
क्रीडनम् । यथा, रामायणे । १११ । १० ।
“नित्यञ्च प्रियवादेन तथा सं वर्द्धनेन च ॥”
“सं वर्द्धनं क्रीडनम् ।” इति तटीका ॥)

संवर्द्धितः, त्रि, (सं + वृद्ध् + णिच् + क्तः ।)
समागृह्णद्विविशिष्टः । यथा,—

“अथ प्रभावीपनतैः कुमारं
कल्पद्रुमीत्यै रवकोथ्ये पुष्यैः ।
उवाच वाम्नी दशनप्रभाभिः
संवर्द्धितोरः खलतारहारः ॥”

इति रघी ५ सर्गः ॥

संवलितः, त्रि, (सं + वल + क्तः ।) मिश्रितः ।
एकत्रोक्तः । यथा । प्रकृतप्रत्ययस्वरसंवलित-
स्यैव पाठस्य धर्तुमुचितत्वाद्द्वामप्रवधारणं
युक्तम् । इति पञ्चताजागदैः शो टीका ॥
अन्वञ्च ।

“प्रतीयमानः प्रत्येकं प्रथमं हेतुवच्यते ।
ततः संवलितः सर्वो विभवादिः सचेतसाम् ॥”
इति साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदः ॥

सं वसथः, पुं, (सं वसत्यत्रेति । सं + वस + “उप-
सर्गं वसेः ।” उणा० ३ । ११४ । इति अथः ।)
ग्रामः । इत्यमरः ॥

सं वहः, पुं, (सं वहतीति । सं + वह + अच् ।
सप्तवायुन्तगतप्रशस्तवायुः । स तु उहहवायो-
रुपरिष्ठः । इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥ (यथा,
महाभारते । १२ । ३२८ । ४२ ।
“चतुर्थः संवहो नाम वायुः स गिरिमर्द्दन् ।
येन वेगवता रुग्णा रुहेणारुजता नगान् ॥
वायुना सहिता मेधास्ते भवन्ति बलाहकाः ।
दाहणोत्पातसङ्घारो नभसः स्तनयिज्जुमान् ॥”
संवाटिका, स्त्री, शृङ्गाटकः । इति जटा-
धरः ॥

संवादः, पुं, (सं + वद् + घञ् ।) सन्देशवाक्यम् ।
समाचार इति यावत् । तत्पर्यायः । वाचिकम् २
सन्देशः ३ । इति जटाधरः ॥ सन्देशवाक्यं ४ ।
इत्यमरः ॥ वाचिकं तत्रवेद्यत्र दूतत्वेनाभि-
शंसनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (मिथः-
सम्भाषणम् । यथा, गीतायाम् । १८ । ७० ।
“अप्यथ्यते च य इमं धर्मं संवादाभावयोः ।
ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्वामिति मे मतिः ॥”)

सं वासः, पुं, (सं वसत्यत्रेति । सं + वस + घञ् ।)
गृहम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, बृहत्-
संहितायाम् । ८५ । १३ ।
“भयदो जनसंवासात्
यदि भाण्डान्यपनयेत् जाकः ॥”)

पुरवासिनां विहारार्थं पुरमध्यं बहिर्वा
अनाहतस्थानम् । तत्पर्यायः । सन्निवेशः २
सन्निकर्षणम् ३ । इति जटाधरः ॥ (यथा,
रामायणे । २ । ४८ । ४ ।
“शुशुन् वाचो मनुष्याणां ग्रामसं वास-
वासिनाम् ।
राजानं धिक् दृश्यं कामस्य वशमास्थितम् ॥”
एकत्रावस्थानम् । यथा, मनुः । ८ । २७३ ।
“मात्स्या सङ् सं वासे चाण्डास्या तावदेव तु ॥”
संवाहः, पुं, (सं वाहतीति । सं + वह + णिच् +
घञ् ।) अङ्गविमर्दकः । इति जटाधरः ॥